

présentée, *THC.* || *Moy.* παρέχομαι (*pf.* παρέχομαι *et* παρασχομαι, *pf.* παρέσχημαι) : offrir, présenter, fournir, donner qqe ch. de soi, par ses propres moyens, par sa propre volonté : **1** *en gén.* π. νέας. *HDt.* fournir des vaisseaux; ποταμός παρέχεται χροκοδείλους, *HDt.* le fleuve a des crocodiles; π. προθυμίαν, *HDt.* τὸ πρόθυμον, *THC.* montrer de la bonne volonté || **2** *particul.* π. τινα μάρτυρα. *PLAT.* produire qqn comme témoin; π. τεκμήρια. *PLAT.* produire des preuves || **3** offrir de soi ou en soi : Ἀθηναῖοι ἀρχαιότατον ἔθνος παρεχόμενοι, *HDt.* les Athéniens qui se présentent, *c. à d.* qui sont reconnus comme le plus ancien peuple; ὁ Πόντος π. ἔθνεα ἀμαθέστατα, *HDt.* le Pont offre dans son sein les peuples les moins cultivés || **4** offrir en perspective, promettre : ἀψεύδεα μαντήια, *HDt.* des oracles sûrs; ἔστιν ἃ παρεχόμενον, *THC.* bien qu'il promet toutes sortes de choses || **5** *avec double acc.* se procurer pour soi-même : π. θεὸν εὐμενῆ, *EUR.* se rendre un dieu propice; τινα ἀβλαβῆ, *XEN.* rendre qqn inoffensif pour soi.

παρέω, *ion.* c. παρῶ, *sbj. prés.* de πάρειμι ou *sbj. ao.* 2 de παρήμι.

παρεών, *part. prés. ion. et poët.* de πάρειμι 1.

παρωμιέος, *part. pf. pass.* de παρωθέω.

παρή, 1 et 3 *sg. impf. att.* de πάρειμι 1.

παρ-ηθάω-ῶ (*pf.* παρήθηκα) n'être plus dans la force de l'âge, avoir perdu de sa force.

παρηγορέατο, 3 *sg. pl. q. pf. pass. ion.* du suiv.

παρηγορέω-ῶ (*f.* ἴσω, *ao.* παρηγόρησα, *pf.* ἴνυσ.) adresser la parole à, d'ou : **1** encourager, exhorter : τινα, qqn; τινα μή, *avec l'inf.* *HDt.* qqn à ne pas, *etc.* || **2** consoler : τινα, qqn || **3** *p. suite*, calmer, apaiser, *acc.* || *Moy.* encourager, exhorter [παρήγορος].

παρηγόρημα, **ατος** (τὸ) consolation, d'ou soulagement, remède [παρηγορέω].

παρηγορητέον, *adj. verb.* de παρηγορέω.

παρηγορία, **ας** (ἡ) **1** exhortation, encouragement || **2** consolation, adoucissement [παρήγορος].

παρ-ήγορος, **ος**, **ον**, qui exhorte, qui console; *subst.* ὁ π. *SOPH.* consolateur [π. ἀγορεύω].

παρήειν, *v.* πάρειμι 2.

παρήειρα, *v.* παραείρω.

παρήεν, 3 *sg. impf. épq.* de πάρειμι 1

παρήεσθην, *v.* παραείρω.

παρήϊα, *v.* παρῆισσω.

παρήιον, **ου** (τὸ) **1** joue ou mâchoire d'un animal || **2** ornement sur la partie latérale d'une bride de cheval [*cf.* περαιά *et* le suiv.].

παρηίς, **ίδος**, *par contr.* **παρηίς**, **-ῆδος** (ἡ) joue [*cf.* περαιά].

παρήκα, *v.* παρήμι.

παρ-ήκω : **1** s'avancer : ἔξω, *SOPH.* au dehors, *c. à d.* sortir; *particul.* s'avancer jusqu'à || **2** s'avancer auprès, s'étendre le long de, *avec παρά suivi de l'acc.*

παρ-ήλιε, **ικος** (ὁ, ἡ) qui n'est plus dans la force de l'âge, qui est sur son déclin [π. ἤλιε].

παρ-ημαι (*inf.* παρῆσθαι, *impf.* παρῆμην) être assis auprès de, *dat.*; *p. ext.* rester auprès de, à côté de, *dat.* [παρά, ἔμμαι].

παρήν, *v.* πάρειμι 1.

παρήνεσα, *v.* παραινέω.

παρήξιος, **εως** (ἡ) passavant [παρήξω].

παρηγορία, **ας** (ἡ) trait pour attacher un cheval de main [παρήγορος].

παρ-ήγορος (*non* παρήγορος), **ος**, **ον**, *prop.* suspendu en dehors, d'ou : **1** *subst.* ὁ π. (*s. e.* ἵππος) cheval de volée ou de main || **2** étendu à côté, hors du chemin || **3** *fig.* qui a l'esprit égaré [παραείρω].

παρήπαφον, *ao.* 2 de παραπαφίσσω.

παρηίς, **ῆδος** (ἡ) *v.* παρηίς.

παρήσθα; 2 *sg. impf. épq.* de πάρειμι 1.

παρήσω, *v.* παρήμι.

παρθένευος, *part. ao.* 2 *moy. épq.* de παρατίθημι.

παρθένειος, **ος**, **ον**, de jeune fille [παρθένος].

παρθένευσις, **εως** (ἡ) action de vivre comme une jeune fille [παρθένεω].

παρθένεω, conserver vierge, traiter comme étant vierge, *acc.* || *Moy.* vivre vierge, garder sa virginité, être pur comme une vierge [παρθένος].

παρθενία, **ας** (ἡ) virginité [παρθένος].

παρθενικός, **ῆ**, **όν**, de jeune fille; ἡ παρθενική, jeune fille vierge [παρθένος].

παρθένιος, **α**, *poët. os, on* : **1** *adj.* **1** de jeune fille, de vierge, virginal; παρθένιος ἀνὴρ, *PLUT.* mari d'une jeune fille || **2** *fig.* vierge, pur, *en parl. de choses* || **II** *subst.* ὁ π. fils d'une jeune fille, d'une femme non mariée [παρθένος].

παρθενοκτονία, **ας** (ἡ) immolation d'une jeune fille [παρθένος, κτείνω].

παρθενοπλίτης, *voc. α*, *gén. ου*, *adj. m.* qui éprie les jeunes filles [παρθένος, δπιπτεύω].

παρθένος, **ου** (ἡ) **1** vierge, *particul.* : **1** jeune fille || **2** *en gén.* fille non mariée || **3** jeune femme non mariée || **4** qui est comme une jeune fille, vierge, pur, intact, *en parl. de choses* || **II** *p. anal.* la statue d'Athènes, à Athènes.

παρθενόσφαγος, **ος**, **ον**, qui provient du meurtre d'une jeune fille [παρθένος, σφάζω].

παρθενών, **ώνος** (ὁ) **1** appartement des jeunes filles || **2** *n. prop.*, le Parthénon (*prop.* demeure de la déesse vierge) temple de Pallas sur l'Acropole d'Athènes [παρθένος].

παρθεσαν, 3 *pl. ao.* 2 *act. épq.* de παρατίθημι.

Παρθικός, **ῆ**, **όν**, des Parthes; ἡ Παρθική, la Parthienne; τὰ Παρθικά, l'empire des Parthes ou la guerre des Parthes [Πάρθοι].

Παρθίς, **ίδος**, *adj. f. c.* Παρθικός.

Παρθιστί, *adv.* dans la langue des Parthes [Πάρθοι].

Πάρθοι, **ων** (οἱ) les Parthes, *pple* d'Asie.

Παρθο-νικικά, **ῶν** (τὰ) Victoires ou Conquêtes des Parthes, titre d'un ouvrage [Πάρθοι, νίκη].

Παρθουαίος, **α**, **ον**, des Parthes : οἱ Παρθουαῖοι, les Parthes [Πάρθοι].

Παριανοί, **ῶν** (οἱ) les habitants de Parior [Πάριον].

παρ-ιαύω, dormir auprès de, *dat.*

παριδεῖν, *inf.* *ao.* 2 de παροράω.

παρ-ιέρη, **ης** (ἡ) ex-prêtresse [π. ἱερός].

παρ-ίζω : **1** *tr.* faire asseoir auprès de : τινα τινη, qqn auprès de qqn || **2** *intr.* s'asseoir auprès de, *dat.*